

hedskommissionens tekst ikke på nogen måde kunne fortolkes som givende adgang til forcensur.

Art. 19 vedtoges derefter i kommissionens ordlyd bortset fra en rettelse i den engelske tekst med 82 stemmer for, 1 imod og 7 abstentions.

Vedrørende art. 26 var der ingen uenighed om det forkastelige i at opflamme til nationalt, racemæssigt eller religiøst had og krigspropaganda, men tilhængere af ytringsfriheden var af den opfattelse, at et forbud af en regering kunne benyttes til forcensur og til at undertrykke en opposition. Det blev også anført, at udtrykket „ophidselse til vold“ var et begreb, der kunne fastlægges juridisk, medens „ophidselse til diskrimination“ eller til „fjendtlighed“ ikke var det.

Ved afstemningen vedtoges et af 16 lande fremsat ændringsforslag i to paragraffer. De 16 lande var: Brasilien, Cambodja, Congo (Leopoldville), Ghana, Guinea, Indonesien, Irak, Libanon, Mali, Marokko, Philippinerne, Polen, Saudi Arabien, Thailand, Forenede arabiske Republik og Jugoslavien. Resolutionens første paragraf går ud på, at enhver krigspropaganda skal forbydes ved lov, og den anden, at enhver opfordring til nationalt, racemæssigt eller religiøst had, som indebærer ophidselse til diskrimination, fjendtlighed eller vold, skal forbydes ved lov.

Stemmetallene var 52 for, 19 imod og 12 abstentions. De nordiske lande var blandt dem, der stemte imod, ligesom de ved den forudgående delafstemning var blandt dem, der stemte imod hver enkelt paragraf.

Komiteen vedtog derefter kommissionens udkast til art. 20 uændret, bortset fra en rettelse i den engelske tekst. Art. 20 drejer sig om forsamlingsfrihed.

Artikel 21 vedrører foreningsfriheden og fastslår retten til at danne eller tilslutte sig fagforeninger.

Et ukrainsk ændringsforslag hertil lød på, at denne frihed også omfattede fagforeningers ret til sammenslutning i nationale fagforbund og disse sidstnævntes ret til at danne eller tilslutte sig internationale fagforeningsorganisationer. Endvidere at retten for fagforeningerne til at virke uden indblanding måtte garanteres.

Et af Storbritannien og Malaya fremsat ændringsforslag gik ud på, at denne artikel

ikke var til hinder for lovmæssige begrænsninger af de væbnede styrkers og politiets udøvelse af denne ret. Forslaget tilsigtede at klargøre en sætning i kommissionens tekst.

Et af Grækenland, Holland og Sverige fremsat ændringsforslag gik ud på at slette artiklens anden paragraf, som omhandler de lovlige begrænsninger i den omhandlede frihed.

*Ved afstemningen faldt det ukrainske og det svensk-hollandske ændringsforslag. Den engelsk-malayiske redaktionelle ændring vedtoges. Hele art. 21 som ændret vedtoges med 74 stemmer for, ingen imod, og 2 lande undlod at stemme.

De, der modsatte sig det ukrainske forslag, henviste til den tilsvarende bestemmelse i konventionsudkastet vedrørende økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, som 3. komité har vedtaget (art. 8), og gjorde gældende, at det ikke var hensigten med art. 21, at den særligt skulle omhandle fagforeninger.

Næsten alle lande var for den lovmæssige adgang til at begrænse de væbnede styrkers og politiets ret på det omhandlede område, men nogle delegationer mente, at forholdet var omfattet af de indskrænkninger, der kan finde sted af hensyn til den offentlige orden.

Et af Somalia fremsat ændringsforslag til artiklen gik ud på, at ingen skulle være tvunget til at tilslutte sig eller tilhøre en fagforening, men blev trukket tilbage, idet det blev udtalt, at kommissionens formulering klart tilsigtede at tillade enhver at tilslutte sig eller afstå fra at tilslutte sig, alt efter sit ønske.

Art. 22 i udkastet omhandler retten til at indgå ægteskab og ægtefællers retsstilling.

Nogle delegationer i komiteen fandt, at kommissionen ikke tilstrækkelig tydeligt havde fastslået kravet til lovbestemmelser om parternes ligestilling med hensyn til rettigheder og forpligtelser. I alt 15 lande, hvoriblandt Danmark, Norge og Sverige, stillede et ændringsforslag til artiklens § 4, hvorefter „staterne... skulle tage passende skridt til at sikre ligestillingen“, idet det herved tilsigtedes at åbne mulighed for såvel umiddelbar som successiv gennemførelse af lige ret. På grund af sproglige vanskeligheder fremgår muligheden for successiv gennemførelse af ligeretten ikke med fornøden tydelighed af den franske og spanske